

ČAS BUDOUCÍ

Adam Škořepa

FANTASTICKÁ
ÉPOCHA

ČAS BUDOUCÍ

Adam Škořepa

ČAS BUDOUCÍ

Adam Škořepa

FANTASTICKÁ
ÉPOCHA

Adam Skořepa
Čas Budoucí

© Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0

Czech Edition Nakladatelství Epoque, Praha 2017

ISBN 978-80-7557-097-0 (print)

ISBN 978-80-7557-494-7 (ePub)

ISBN 978-80-7557-495-4 (mobi)

ISBN 978-80-7557-496-1 (pdf)

Tento příběh se ještě nestal, přesto si ho nyní vyprávíme, jako bychom na něj vzpomínali. Náš příběh se týká událostí, které se nám mohou zdát tak vzdálené, že na ně nemyslíme. Budoucnost sto let daleká od našich dnešních starostí nás nezajímá, stejně jako se příliš často nezaobíráme tím, co se stalo před sto lety. Náš čas je jiný. Přesto i tento příběh si přeje být vyslyšen a prožit. Možná právě proto, že ještě neměl příležitost se odehrát.

Anna pocházela z rodiny, ve které byla láska ke strojům a nadání k vymýšlení nových vynálezů běžnou vlastností. Jeden z jejích předků byl znamenitý hodinář, který se však nevěnoval jen zhotovování a opravě hodinek. Rád vyráběl i hračky, kterým propůjčoval díky složitému a preciznímu uspořádání ozubených koleček a hodinových strojků zdání živosti. Jeho potomci se časem zapojili do tehdy nového odvětví výpočetní techniky, která v sobě skýtala neskutečný potenciál, a spolu s ním i mnohá tajem-

ství. I Anna podědila po svých předcích touhu stvořit nové, ještě pokročilejší stroje a vdechnout mechanizovaným kusům kovu jejich vlastní život. Anna se zabývala výrobou robotů, ne však jednoduchých konstruktů s prostým účelem. Snažila se vytvářet pokud možno univerzální bytosti s širokým uplatněním, zároveň se jim ale pokoušela vdechnout duši a rozvíjet autonomii umělého života. Podobně jako antický Pygmalion se svou Galateou, jako rabín Löw se svým Golemem, i Anna, které díky její odbornosti nikdo neříkal jinak než „robotička Anička“, toužila po dokonalém stvoření, u jehož zrození by ona stála.

Anička byla bezesporu geniální. Už od mala měla ke strojům blíž než k lidem, což bylo v její rodině naprosto normální. První slovo, které se naučila, bylo „šroubovák“. Na své třetí narozeniny provedla reverzní inženýrství svého robotického štěněte, které se posléze pokusila zkřížit s automatickým domácím vysavačem. O fyzice v té době neměla nejmenší ponětí, přesto dokázala s elektronickými součástkami pracovat se stejnou samozřejmostí a lehkostí, s jakou jiné děti stavěly na pláži hrady z písku. Intuitivně poskládala a pospojovala všechny elektronky, tranzistory a rezistory, správně